

УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

УДК 339.9

МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ КРАЇНИ ТА ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІ ОРІЄНТИРИ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Л. І. Михайлова, д.е.н., професор, Сумський національний аграрний університет

Досліджується вплив зміни міжнародних економічних відносин країни на розвиток зовнішньоекономічних орієнтирів вітчизняних товаровиробників. Охарактеризовано основні напрями реалізації інтеграційних прагнень України та викладено передумови до їх формування. Доводиться, що відповідно до змін у векторах міжнародного співробітництва відбувається зміна товарних чи географічних позицій в структурах міжнародної торгівлі. За досліджуваній період 2005-2016 рр. виявлено стабільне нарощування частки міжнародної торгівлі сільськогосподарською продукцією і продовольством в товарній структурі експорту України, зовнішньоторговельне сальдо сільськогосподарською продукцією і продовольством було позитивним, проте її експорт носить сировинний характер. Зростає кількість країн-партнерів України по міжнародній торгівлі. Україна зменшила свою присутність на ринках агропродукції в країнах СНД, проте нарощує – на ринках країн Азії та Європейського Союзу. Торгівля з країнами ЄС обмежується квотами, вимагає додаткових витрат на сертифікацію та підвищення якості продукції, проте обіцяє вигоди в середньо- та довгостроковій перспективі.

Ключові слова: міжнародні економічні відносини, зовнішньоекономічна діяльність, зовнішньоторговельне сальдо, експорт сільськогосподарської продукції, товарна структура експорту, географічна структура експорту.

Постановка проблеми. В умовах стрімкого розвитку світогосподарських зв'язків практично неможливо знайти підприємство країни, яке б ніяким чином не було зв'язаним із аспектами міжнародної торгівлі, міжнародного співробітництва тощо. Практика господарювання вітчизняних товаровиробників впродовж останнього десятиріччя засвідчує наявність сильного впливу зміни міжнародних економічних відносин країни на зовнішньоекономічні орієнтири вітчизняних підприємств: від корегування окремих товарних чи географічних позицій в структурах торгівлі до кардинальних змін у векторах міжнародного співробітництва. Становлення ринкової економіки в Україні спричинило лібералізацію зовнішньоекономічних відносин та дало підстави підприємствам самостійно обирати їх форми та напрями. Разом з цим на рівні організацій – суб'єктів господарювання – загострюється проблема формування ефективного управління зовнішньоекономічною діяльністю, яке б забезпечувало її прибутковість, незалежно від обраних напрямів міжнародних економічних відносин, що формуються та реалізуються Україною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Слід зазначити, що проблеми розвитку міжнародних економічних відносин країни та їх впливу на розвиток зовнішньоекономічних орієнтирів вітчизняних товаровиробників знаходяться в полі зору великої когорти вітчизняних та закордонних вчених, які досліджують їх в різних ракурсах. Кравченко В.О., Гудаков О.К. зауважують, що низький рівень оплати праці у вітчизняних підприємствах продовжує виступати однією із визначальних конкурентних переваг в системі міжнародного поділу праці, що в цілому характеризує про до-

сить неефективну економіку країни [1]. Мельник Т.М. наголошує, що участь країн з трансформаційною економікою у процесах глобалізації, формування взаємовигідних міжнародних економічних відносин, можливості отримання від них позитивних результатів залежать від ефективності економічної політики країни [2]. Найбільш ґрунтовними та комплексними дослідженнями розвитку зовнішньоекономічної діяльності з визначенням позитивних та негативних наслідків за умов реалізації різних векторів міжнародної інтеграції країни відзначаються праці Саблука П.Т., Білоруса О.Г., Власова В.І. [3], Кваші С.М. [4] та інших. Разом з тим вважаємо доцільним здійснення систематизації наслідків реалізації різновекторності міжнародних економічних відносин України для різних рівнів учасників - суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.

Формулювання цілей статті. Мета наукового дослідження полягає у здійсненні системного аналізу розвитку зовнішньоекономічної діяльності суб'єктами господарювання країни в контексті реалізації різних векторів міжнародних економічних відносин та прогнозуванні ризиків та перспектив, що їх супроводжують.

Виклад основного матеріалу досліджень. Зовнішньоекономічна діяльність суб'єктів господарювання країни значною мірою залежить від змісту зовнішньоекономічної політики. Україна головною стратегічною метою своєї зовнішньоекономічної політики визначила європейську інтеграцію. Разом з тим геополітичне розташування України, а також стрімкі інтеграційні процеси у світі, посилення глобалізації економіки зумовлюють необхідність формування Україною виваженої різновекторності зовнішньоекономічної полі-

тики. Виходячи із викладеного, зазначимо, що основними напрямками реалізації інтеграційних прагнень України слід виділити:

- європейську інтеграцію. Уже з 1-го січня 2016 р. повноцінно запрацювала поглиблена та всеохоплююча зона вільної торгівлі з ЄС, яку Україна має розглядати, перш за все, як механізм політичної, економічної та правової модернізації, зміцнення конкурентоспроможності національного продукту [5];

- східний вектор економічної міжнародної співпраці (з країнами СНД);

- вектор міжнародних економічних відносин з країнами африканського континенту (що є дуже перспективними та ємним);

- вектор зовнішньоекономічного співробітництва з країнами Тихоокеанського регіону (Індія, Китай, Південна Корея тощо);

- Американський вектор зовнішньоекономічної співпраці.

Головними передумовами, що спонукають до реалізації інтеграційних прагнень України, поглибленого входження її в міжнародний поділ праці, а також зумовлюють вплив на розвиток зовнішньоекономічної діяльності суб'єктами господарювання в окремих галузях національної економіки можна виділити наступне: значна частка експорту у валовому національному продукті; розвинутий поділ праці і виробнича кооперація; ресурсна обмеженість (зокрема, нестача паливно-енергетичних ресурсів); необхідність участі у створенні нових технологій, інвестиційних і фінансових ресурсів разом із високорозвиненими країнами світу. Зазначимо, що, на думку деяких вчених, найбільш прийнятною для України є експортно орієнтована модель економічного розвит-

ку, що передбачає всебічне використання світових ринків як додаткового чинника економічного зростання. Разом з впровадженням експортно орієнтованої стратегії має здійснюватися обґрунтована політика імпортозаміщення. Необхідно вживати відповідних протекціоністських заходів стосовно національних виробників за допомогою жорсткого митно-тарифного регулювання імпорту і встановлення нетарифних бар'єрів (санітарні, екологічні, технічні, технологічні норми і стандарти), які сприяють прискореному зростанню власного виробництва як базової структури включення України в сучасні цивілізаційні процеси.

Разом з тим Т.М.Мельник зазначає, що ефективність розвитку національної економіки має узгоджуватися і з економічними інтересами у зовнішньоторговельній сфері, серед яких найбільш пріоритетними є забезпечення: реалізації конкурентних переваг у міжнародному поділі праці; структурної оптимізації та збалансованості зовнішньоторговельних операцій; підвищення конкурентоспроможності країни на світових ринках як основи гарантування національної економічної безпеки; критеріями ефективного реалізації зовнішньоторговельних інтересів є їх адекватне розуміння всіма суб'єктами ЗЕД країни [2].

Входження України у світогосподарські зв'язки, реалізація задекларованих інтеграційних прагнень щодо входження до визначених міжнародних угруповань, безперечно, відбивається на розвитку зовнішньоекономічної діяльності окремих її галузей, в тому числі, впливає на міжнародну торгівлю окремими видами товарів, зокрема, в останні роки вивела в пріоритет зовнішню торгівлю сільськогосподарською продукцією та продовольством (рис. 1).

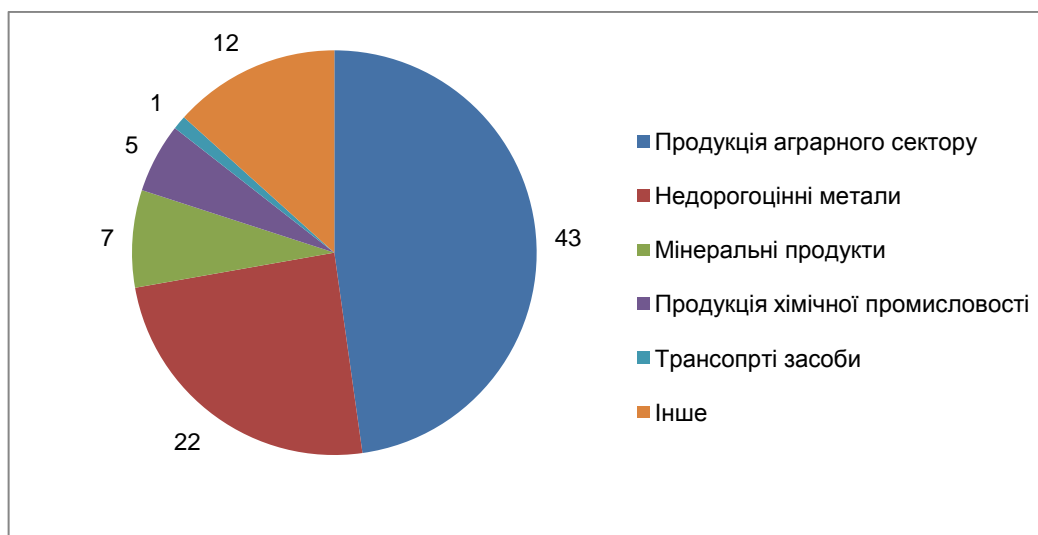

Рис.1. Товарна структура експорту України, %, 2016 р.

Джерело: складено за [6].

Дослідження показують, що в структурі експорту України за 2016 р. (рис.1) продукція сільськогосподарства та переробних галузей досягла більше 40 відсотків, тоді як в 2012 р. займала

тільки четверту частину, випередивши такі провідні донедавна експортноорієнтовані галузі економіки як хімічну (в 2016 р. – 5%) та машинобудівну промисловості. Друге місце в товарній структурі

експорту країни посіла торгівля недорогоцінними металами – 22 відсотки, що підтверджує сировинний характер товарів з України. Враховуючи те, що аграрний сектор залишається основним постачальником валютних надходжень в Україну (43 відсотки), зовсім небезпідставним виявляється підвищений інтерес до нього з точки зору формування гео економічних напрямків розвитку зовнішньоекономічної діяльності в умовах формування міжнародних економічних відносин та реалізації Україною інтеграційних прагнень. Тому ми зосередимо свою увагу на вивченні тенден-

цій розвитку зовнішньоекономічної діяльності суб'єктами господарювання в аграрному секторі.

Аналіз зовнішньоекономічної діяльності суб'єктами господарювання аграрного сектору країни за останні десять років показує, що вона характеризується, безперечно, стійкими тенденціями до нарощування. Разом з тим слід зазначити, що за 2005 - 2012 р. обсяги зовнішньої торгівлі сільськогосподарською продукцією зросли в 3,5 рази, а в 2015 р. в порівнянні з 2012 р. вони скоротилися в 1,4 рази, а в 2016 р. – в 1,3 рази відповідно (рис. 2.).

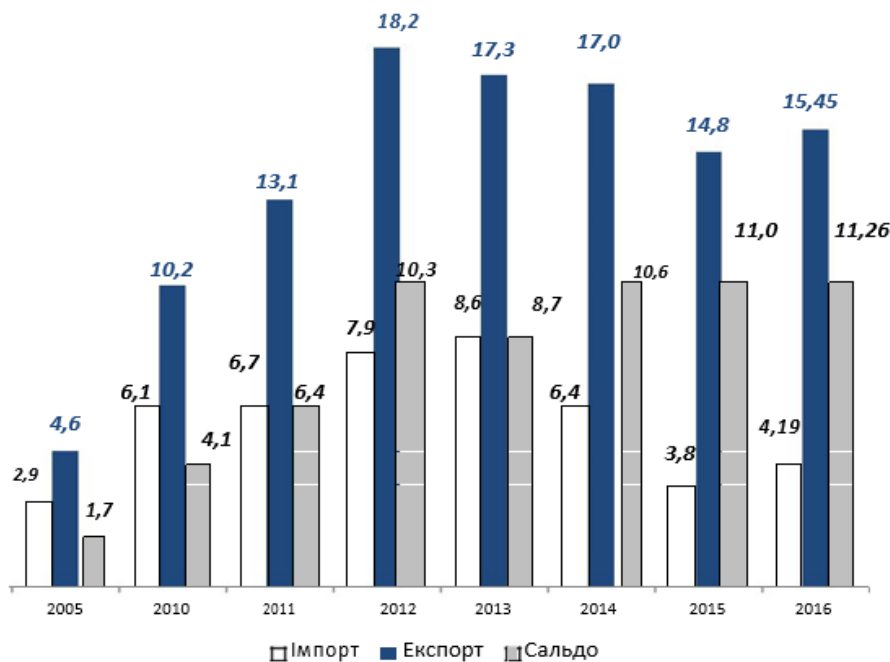

Рис.2. Зовнішня торгівля продукцією агропромислового комплексу України, млрд. дол. США

Джерело: [7].

Зовнішньоторговельне сальдо упродовж досліджуваного періоду є позитивним та становить близько 6-7 млрд. дол. США щорічно за 2015-2016 рр. (рис. 2). Обсяг експорту продукції АПК в 2016 р. склав 15,45 млрд.дол США, що на 2,3% більше, ніж торік. У 2016 р., з-поміж продукції АПК, яка сформувала позитивне сальдо зовнішньої торгівлі, слід відзначити олію соняшникову, пшеницю та кукурудзу які разом забезпечили профіцит майже 8,9 млрд дол. США. Негативне сальдо сформували в основному тютюнова сировина, риба морожена та цитрусові (разом – мінус 762,8 млн дол. США), що ввозилися в Україну [7].

Слід визнати, що продукція сільського господарства є конкурентоспроможною на світових ринках, разом з тим її експорт носить сировинний характер. Особливо загострилася ця проблема після 2014 р., відомого напруженими політичними подіями, початком військових дій на сході України, розривом торговельних відносин з Росією,

ринку якої виступав донедавна головним споживачем української сільськогосподарської продукції, що поставлялася після більш-менш поглибленої переробки. І хоча з 1-го січня 2016 р. повноцінно запрацювала поглиблена та всеохоплююча зона вільної торгівлі з ЄС, яку Україна так довго виборювала та отримала певні преференції в торгівлі сільськогосподарською продукцією та продовольством, зовнішня торгівля з ЄС обмежується квотами та високими вимогами якості та безпечності до вітчизняної продукції. Важливим є й те, що переважна більшість вітчизняних товаровиробників виявилися не готовими до торгівлі продукцією, що пройшла переробку в Україні, та є такою, що створює додану вартість, є ідентифікованою та якісною. І в 2016 р. структура експорту продукції аграрного сектору та продовольства України носила сировинний характер.(рис.3).

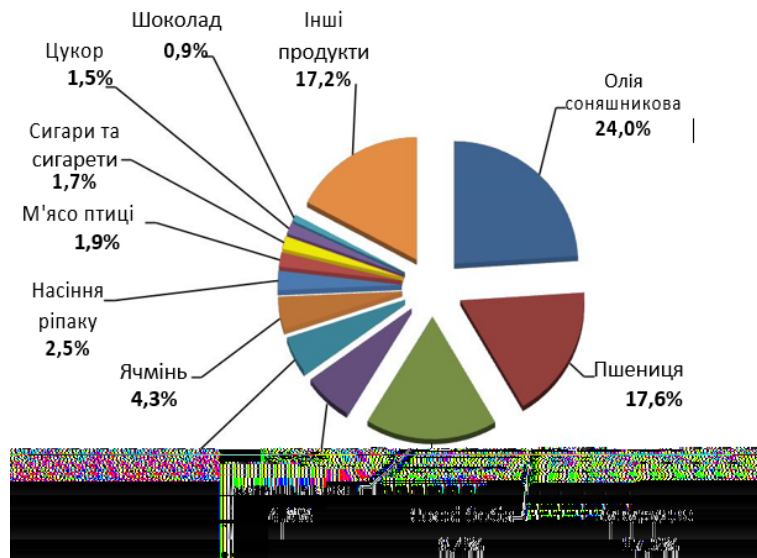

Рис. 3. Товарна структура експорту сільськогосподарської продукції та продовольства, 2016 р.
Джерело: [7].

Представлені дані на рис.3 свідчать, що найбільшу частку в товарній структурі експорту займає олія соняшникова – 24,0%, пшениця та кукурудза – майже по 17,5 відсотків, значною є частка кормових культур: соєві боби, макуха соняшникова, ячмінь – ще становить майже 17%.

Детальне вивчення товарної номенклатури ЗЕД сільськогосподарською продукцією та переробної галузі показало, що в 2016 р. порівняно з 2015 р., відбулося стрімке зростання експорту таких товарів вітчизняного виробництва: свиней живих – у 41,9 разів, олії пальмової – у

4,5 разів, інших плодів свіжих – у 4,3 разів, насіння соняшнику – у 4,1 разів, цукру – у 4,1 разів, яблук та груш – у 2,7 разів, сухофруктів – у 2,6 разів, солоду – у 2,1 разів, та абрикосу і вишні – у 2,1 разів (рис.4). Дещо гіршою є ситуація з експортом продукції тваринницької галузі сільського господарства. Тільки почали проводитися поодинокі продажі продукції птахівництва (м'ясо та яйця), молокопереробних підприємств, що проходять інспекції з якості на відповідність встановленим стандартам тих країн, до яких спрямовується їх експорт.

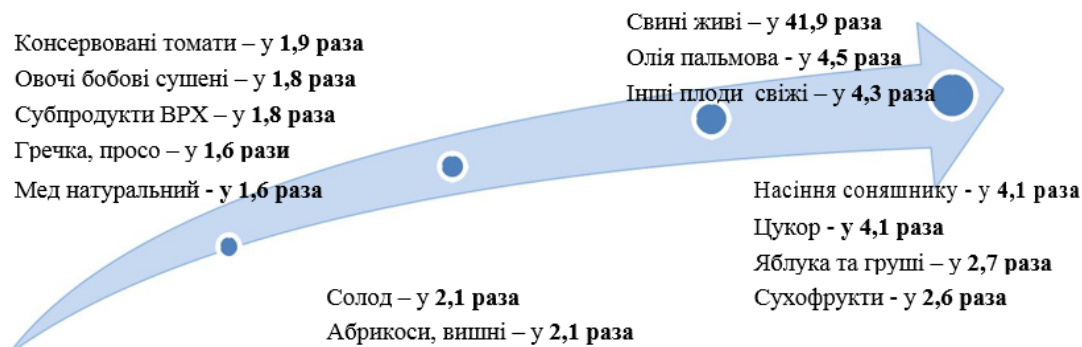

Рис. 4. Товари-лідери за темпами росту експорту у 2016 р. (порівняно з 2015 р.)
Джерело: [7].

Характеризуючи напрямки розвитку зовнішньоекономічної діяльності в аграрному секторі в контексті розширення векторів міжнародної співпраці України та розвитку міжнародних економічних відносин, вважаємо за доцільне наголосити на тому, що Україна – важливий гравець на світових ринках сільськогосподарської продукції та продовольства, яка володіє потужним експортним потенціалом. І для його реалізації слід формувати виважену зовнішньоторговельну політику, керуючись інтересами національної економіки.

Європейський Союз відповідно до Угоди відкрив свої ринки, проте інструментами для цього є поступове скасування митних тарифів, надання безмитного доступу в рамках квот, а також необхідність масштабної гармонізації українських законів, норм та стандартів з тими, що діють у ЄС у різних прямо або опосередковано пов'язаних із торгівлею секторах.

Зовнішньоторговельна політика держави в останні роки спрямована на освоєння нових світових ринків продукції та продовольства. Це є

безальтернативним для забезпечення валютних надходжень в країну, реалізації експортного потенціалу, входження в міжнародний поділ праці. Водночас будь-які зміни, що мають місце на світовому ринку, неодмінно позначаються на умовах та результатах діяльності вітчизняних виробників. У свою чергу, стан світового ринку значною мірою залежить від умов, які диктують країни, що займають активну позицію у міжнародній торгівлі та мають значну частку в експорті та імпорті. Особливої актуальності набувають питання стимулю-

вання експорту продукції сільського господарства та продовольства, а також підвищення її конкурентоспроможності на світовому ринку в контексті інтеграційних прагнень України та активізації глобалізаційних процесів. Лібералізація зовнішньоторговельних зв'язків надає змогу країнам значно розширити зовнішні ринки та використати належним чином свої порівняльні переваги. Географічна структура експорту сільгосппродукції і продовольства представлена на рис.5.

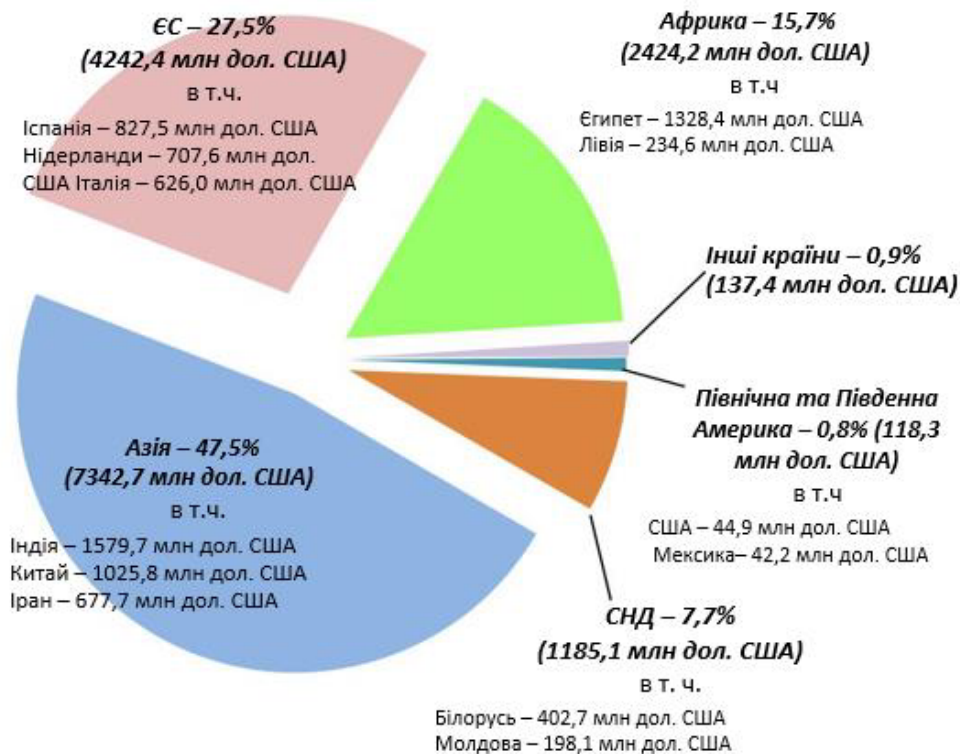

Рис. 5. Географічна структура експорту сільськогосподарської продукції і продовольства України, 2016 р.
Джерело: [7].

Аналізуючи географію експортних операцій (рис.5), можна зазначити, що пріоритетними напрямками реалізації сільськогосподарської продукції і продовольства для України виступали країни Азії (47,5% – експорту) та Європейського Союзу (27,5% експорту). В цілому кількість країн-партнерів зовнішньоекономічних операцій по торгівлі сільськогосподарською продукцією і продовольством для України становила: 174 – по експорту і 161 – по імпорту. Найбільшим імпортером української агропродукції в 2016 р. стала Індія, що забезпечила 10,2% від загального обсягу експорту, Єгипет – 8,6 відсотків, Китай – 6,6 %, Іспанія – 5,4%, Нідерланди – 4,6 відсотків та Іран – 4,4%. Можна констатувати, що Україна зі своєю агропродукцією значно скоротила свою присутність на таких відомих для неї ринках країн СНД, і в 2016 р. тільки 7,7 відсотків свого експорту було

спрямовано на цей ринок. Основними партнерами із країн СНД залишилися Молдова та Білорусь.

Висновки.

Розвиток міжнародних економічних відносин України та зміна напрямів економічної співпраці зумовлює переорієнтацію експортно-імпоротної діяльності суб'єктів ЗЕД України. За досліджуваний період міжнародна торгівля сільськогосподарською продукцією і продовольством країни мала позитивне зовнішньоторговельне сальдо, і в 2016 р. забезпечила більше 40 відсотків валютних надходжень в Україну. За аналізований період вона характеризується значним нарощуванням обсягів експортно-імпорتنих операцій, освоєнням нових ринків для вітчизняної продукції, а також збільшенням кількості партнерів по міжнародній торгівлі. Реалізація різних

векторів міжнародної інтеграції України здійснює безпосередній вплив на розвиток зовнішньоекономічної діяльності в аграрному секторі країни. Імплементация Угоди про створення зони вільної торгівлі з ЄС створює безпрецедентні можливості для України активізувати діяльність по модерні-

зації виробництва, підвищенню стандартів продукції та запровадженні вищих норм життя та управління, що потребуватиме в короткостроковому вимірі додаткових витрат. Разом з тим безперечними та вагомими будуть вигоди в середньо-та довгостроковій перспективі.

Список використаної літератури:

1. Кравченко В.О., Гудаков О.К. Макроекономічні орієнтири розвитку України та міжнародний досвід їх досягнення / В.О.Кравченко, О.К.Гудаков // Проблемы развития внешнеэкономических связей и привлечения иностранных инвестиций: региональный аспект// Коллектив авторов. – Сборник научных трудов. Донецк: Дон НУ, 2014. – Т.1. - 440 с
2. Мельник Т.М. Міжнародна торгівля товарами в умовах глобальної конкуренції: [монографія] / Т. М. Мельник. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2007. – 396 с.
3. Саблук П.Т. та ін.. Глобалізація і продовольство: Монографія /П.Т.Саблук, О.Г.Білорус, В.І.Власов. – К.: ННЦ ІАЕ, 2008. – 632 с..
4. Кваша С.М. Наукове забезпечення розвитку зовнішньоекономічної діяльності України при формуванні нових векторів міжнародної інтеграції. – Доповідь на засіданні Загальних зборів відділення аграрної економіки і продовольства НААН України. – 17 грудня 2013 р., м.Київ. – ННЦ «Інститут аграрної економіки» НААН України.
5. Зона вільної торгівлі з ЄС: унікальний шанс чи втрачені можливості? / В.Філіпчук, В. Поворозник, А. Бочі, Є.Ярошенко // - Міжн. центр перспект. досліджень (МЦПД). – 2015. – 35 с. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу :http://icps.com.ua/assets/uploads/images/files/zona_vilnoi_torgivli_s.pdf. Дата звернення 20.04.2016 р.
6. Державна служба статистики України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://www.ukrstat.gov.ua>. Дата звернення 8.05.2017 р.
7. Зовнішньоторговельний обіг продукції АПК за 2016 рік (за даними Державної фіскальної служби України та Міністерства аграрної політики та продовольства України). Авторський колектив: І. М. Демчак, О. О. Митченко, Г. В. Трофімова, О. Е. Майданюк, А. Ю. Мамочка. – К.: Український науково-дослідний інститут продуктивності агропромислового комплексу "Укragenpromproduktivnits'". – 2017, лютий. – 50 с.
8. Основні показники міжнародної торгівлі України. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://edclub.com.ua/analityka/osnovni-pokaznyky-mizhnarodnoyi-torgivli-ukrayiny-yes-ta-rosiyi-u-i-kvartali-2016-roku>. Дата звернення 8.05.2017 р.

Михайлова Л.И. Международные экономические отношения страны и внешнеэкономические ориентиры отечественных предприятий

Исследуется влияние изменения международных экономических отношений страны на развитие внешнеэкономических ориентиров отечественных товаропроизводителей. Охарактеризованы основные направления реализации интеграционных стремлений Украины и изложены предпосылки к их формированию. Обосновывается, что согласно трансформации векторов международного сотрудничества происходят изменения товарных или географических позиций в структуре международной торговли. За 2005-2016 гг. выявлено стабильное наращивание доли международной торговли сельскохозяйственной продукцией и продовольствием в товарной структуре экспорта Украины, что обеспечило положительное внешнеторговое сальдо, однако ее экспорт носит сырьевой характер. Растет количество стран-партнеров Украины по международной торговле. Украина уменьшила свое присутствие на рынках агропродукции в странах СНГ, однако наращивает – на рынках стран Азии и Европейского Союза. Торговля со странами ЕС ограничивается квотами, требует дополнительных затрат на сертификацию и повышение качества продукции, однако обещает выгоды в средне - и долгосрочной перспективе.

Ключевые слова: международные экономические отношения, внешнеэкономическая деятельность, внешнеторговое сальдо, экспорт сельскохозяйственной продукции, товарная структура экспорта, географическая структура экспорта.

Mykhailova L. I. International economic relations of the country of the foreign economic orientations of domestic enterprises

The purpose of the study is the implementation of system analysis of development of foreign economic activities of business entities of the country in the context of the implementation of various vectors of international economic relations and forecasting risks and opportunities that accompany them. We study the effect of changes in the international economic relations of the country to develop economic guidelines for

domestic producers. The main directions of realization of the integration aspirations of Ukraine: the Eastern vector of economic international cooperation with the countries of the African continent, with countries in the Pacific, the American vector of foreign economic cooperation, European integration. Set out the prerequisites of their formation, transformation and development. Have that according to the changes in the vectors of international cooperation there is a change in the commodity or the geographical position in the structure of international trade. During the study period 2005-2016. revealed a stable increase in the share of international trade in agricultural products and foodstuffs in the commodity structure of Ukraine's exports, which provided more than 40 percent of foreign exchange earnings in 2016 during the period of the research foreign trade balance of agricultural products and foodstuffs was positive, however, its exports after the closure of the Russian market has tightened raw materials. The main products-the leaders in export growth in 2016. are: live pigs (41.9%), palm oil 4.5 times, sunflower seeds – 4.1% and sugar by 4.1 times, and some fruit. It was revealed that the government foreign trade policy in recent years aimed at the development of new global markets products and food. In 2016 the priority directions of realization of agricultural products and food to Ukraine were the countries of Asia (47.5% of exports) and the European Union (27.5% of exports). Accordingly, the increase in the number of partners of Ukraine in international trade: 174 country's exports and 161 – imported. Ukraine has reduced its presence in the markets of agricultural products in the CIS countries, but is increasing – in the markets of Asia and the European Union. With 1.01.2016 G. fully earned deep and comprehensive free trade area between Ukraine and the EU, but this trade is limited by quotas, requires additional costs for certification and improving product quality, however, promises benefits in the medium and long term.

Key words: international economic relations, foreign economic activity, foreign trade balance, exports of agricultural products, and the commodity structure of exports, geographic structure of exports.

Дата надходження до редакції: 28.03.2017

Рецензент: д.е.н., професор Соколов М.О.

УДК: 330.34.01:658.1

НЕРІВНІСТЬ ДОХОДІВ У КОНТЕКСТІ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМ ЗРОСТАННЯМ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Г. Я. Глуха, д.е.н., доцент, ВНЗ «Університет імені Альфреда Нобеля»

Стаття присвячена апостеріорному обґрунтуванню впливу диференціації доходів населення на економічне зростання на основі статистичних даних для 184 країн світу. Досліджено показники нерівності доходів та економічної динаміки України. Визначено основні напрями, на які повинна бути спрямована державна політика у сфері розподілу доходів для сприяння економічному зростанню національної економіки.

Ключові слова: управління економічним зростанням національної економіки, формування доходів населення, диференціація доходів, нерівність доходів.

Постановка проблеми. Важливим методологічною передумовою прийняття рішень на рівні державного управління є теза про те, що умовою стабільного розвитку економіки будь-якої країни є збалансування усіх параметрів її життя-забезпечення. При цьому наявність ефективних механізмів державного регулювання може бути тим двигуном, який рухає національну економіку у напрямку економічного зростання та сталого розвитку.

Механізми державного регулювання повинні бути налаштовані на сприйняття сигналів від економічної системи, які вказують як на існування певних проблем, так й на напрями та резерви її вирішення. Якщо держава ставить за мету економічне зростання, то необхідно проаналізувати усі фактори, що потенційно його забезпечують. Одним з впливовіших факторів економічного зростання є розподіл доходів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема формування доходів, їх розподіл та роль в економічному зростанні активно розгляда-

ється у наукових працях українських та закордонних вчених, зокрема таких як: І. Білоус [1], З. Варналій [2], І. Вербицький [3], Т. Кваша [4], А. Крисоватий [5], М. Мазнева [6], А. Оксененко [7], В. Попов [8], О. Сергієнко [9], А. Соколовська [10], К. Швабій [11].

Проте, зважаючи на важливість та актуальність цієї теми у контексті забезпечення сталого розвитку та зростання, подальшого поглибленого дослідження потребує питання взаємозалежності показників диференціації доходів та економічних показників національної економіки. Крім того, для подальшого моделювання управлінських рішень на рівні держави потребує аналізу поточної ситуація з розподілу доходів в Україні.

Саме необхідність вирішення перелічених проблем зумовила постановку основної мети нашого дослідження.

Метою даної статті є обґрунтування характеру впливу диференціації доходів населення на економічне зростання, аналіз поточної ситуації з розподілом доходів в Україні, а також формуван-